

<http://www.arianaafghanistan.com>

په اروپا کی دمیشته افغانانو د تولنو فدراسیون

فدراسیون سازمانهای پناهندگان افغان در اروپا

Federation of Afghan Refugee Organizations in Europe

قطعه نامه

کنفرانس وضع کنونی حقوق بشر در افغانستان

۱۰ دسمبر ۲۰۱۶

اعلامیه جهانی حقوق بشر بتاريخ دهم دسمبر ۱۹۴۸ توسط مجمع عمومی مؤسسه ملل متحد به تصویب رسید. به همین جهت این روز از جانب مؤسسه ملل متحد بنام روز جهانی حقوق بشر مسما گردیده و در سراسر جهان تجلیل میگردد. هدف از تجلیل این روز اینست که دول و سازمانهای غیردولتی ناظر و حامی حقوق بشر درین روز به پیش رفتنها و نارسائی های کشور خویش در تطبیق مواد اعلامیه جهانی حقوق بشر، که امروزه درج کنوانسیونها (میثاقهای) متعدد حقوق بشر گردیده و تطبیق آن خصلت الزامی دارد، بپردازند. پیروزی ها را تحکیم کنند و در چوکات امکانات و ظرفیتهای خویش در جهت رفع کمبود ها کار کنند.

فدراسیون سازمانهای پناهندگان افغان در هالند (فافون) طی بیست سال موجودیت خویش در پهلوی دفاع از حقوق پناهجویان افغان در هالند، بحیث یک گروپ پیگیری کننده برای تحقق عدالت و حقوق بشر در هالند و افغانستان مساعی همه جانبه و انکار ناپذیر داشته است. به سلسله همین مساعی، کنفرانس "وضع کنونی حقوق بشر در افغانستان" در بیستمین سالگرد فافون، توسط این فدراسیون برگزار گردید.

باید متذکر شد که امسال روز صدور اعلامیه جهانی حقوق بشر با شکوه تر از سال های گذشته برگزار میگردد، چنانچه در کابل "انجمن اجتماعی داد خواهان افغان" همراه با فامیل های قربانیان جنایات ضد بشری چهار دهه اخیر به روز پنجمین ۹ دسامبر در چند قسمت شهر کابل مانند چهار راهی مکروریان، چهار راهی مقابل سیلو به یاد آوری شهدای کشتار پولیگون پلچرخ و سایر قربانیان، مردم گرد هم آمده بودند و از این روز مهم با خاطر داشت از قربانیان و تأکید بر محاکمه کشانی مرتکبین آن جنایات یاد آوری و تجلیل کردند. انجمن ها و سازمان های افغان های مقیم اروپا به شمول فافون و فارو که در امر رسالت به محاکمه کشانی مجرمین جنایات ضد بشری متعهد اند، مساعی خویش را در این مسیر جزئی از مساعی هموطنان شریف ما میدانند که در داخل کشور این راه مشغول کار و بیکار اند، کنفرانس بعد از استماع سخنرانی ها و بحث روی جوانب مختلف بحران حقوق بشر در افغانستان، طرح قطعه نامه ای را که از جانب منشی مجلس پیشنهاد گردیده، مورد بحث و مذاقه قرار داده قطعه نامه ذیل صادر گردید:

۱- دولت افغانستان به اساس ماده ۶ قانون اساسی افغانستان: "به ایجاد یک جامعه مرفه و متری بر اساس عدالت اجتماعی، حفظ کرامت انسانی، حمایت حقوق بشر، تحقق دموکراسی، تأمین وحدت ملی، برابری بین همه اقوام و

قبایل و انکشاف متوازن در همه مناطق کشور مکلف می‌باشد". متأسفانه واقعیت‌های کنونی کشور ما نشان می‌دهد که دولت افغانستان طی ۱۵ سال گذشته پیشرفت قابل ملاحظه‌ای درین رابطه نداشته است.

۲- فرهنگ معافیت زورمندان از تطبیق قانون و قانون شکنی توسط عده‌ای از مقامات بلند رتبه دولت بشمول آنانیکه قانون می‌سازند و با وظیفه شان نظارت از تطبیق قانون است و فساد گسترده در ارگانهای تطبیق قانون باعث ایجاد انارشی عمومی در جامعه گردیده و زمینه مافیای سالاری را مساعد ساخته است. بیم آن وجود دارد که ادامه این وضع افغانستان را به سوی نابودی سوق دهد. کنفرانس خواهان اعتراض، برین وضع در داخل و خارج از کشور از جانب همه نیروهای وطنخواه شد.

۳ از دید تلفات ملکی که عامل عمده آن مطابق به گزارشات دوره ای یوناما شیوه های جنگی مخالفین مسلح رژیم می‌باشد ولی نیروهای دولتی و خارجی هم مسئولیت بخشی از آنرا بدوش دارند، مایه نگرانی اشتراک کنندگان کنفرانس است. کنفرانس از طرفین درگیر در جنگ خواست تا اصول حقوق بشردوستانه کنوانسیونهای ژنیو را جدأ رعایت کنند.

۴- کنفرانس از دید خشونت علیه زنان را قسماً مرتبط به ادامه فرهنگ معافیت و وضع مندرجه در ماده ۲ این قطعنامه دانسته و خواستار مبارزه علیه فرهنگ خشونت در خانواده از طریق معارف و رسانه های جمعی و تطبیق جدی و بیدرنگ قانون منع خشونت علیه زنان گردید.

۵ اشتراک کنندگان کنفرانس نگرانی عمیق خود را درمقابل پالیسی های سختگیرانه ومأیوس کننده که دول اروپا در برابر پناهجویان افغان اتخاذ کرده اند، ابراز داشته و خواستار آن شدند که دول مذکور با توجه به وخامت فزاینده اوضاع امنیتی افغانستان، بر پالیسی اخراج پناهجویان افغان رد شده، تجدید نظر کنند.

۶- تطبیق برنامه عدالت انتقالی در کشور هایی که منازعه را پشت سر میگذارند، پیش شرط استقرار امنیت و صلح دوامدار میباشد. سران دولت افغانستان و برخی حامیان خارجی شان در ۱۵ سال اخیر ادعا نموده اند که اولویت شان امنیت است. این تفکراشتباه آمیز از یکسو به بحران امنیتی انجامید و از سوی دیگر به ناقضین حقوق بشرو مظنونین به جنایات جنگی زمینه داد تا با حیف و میل پول های بازسازی، زمینخواری و... به گروه های مافیائی تبدیل شدند که با توسعه دادن به اقتصاد جرمی زیر زمینی، اقتصاد ضعیف کشور را دچار بحران نموده و با استفاده از نفوذ سیاسی که در هر دو جناح قدرت دولتی بهره مند اند، برای نفع شخصی خویش، با سرنوشت ملت بازی میکنند. کنفرانس التوای تطبیق عدالت انتقالی را بشدت محکوم نموده و از دولت افغانستان می خواهد تا به خواست محکمه بین المللی جزائی برای فعالیت در افغانستان لیبیک بگوید.

۷- فافون و فارو کاملاً به این باور اند که تلاش های عدالتخواهانه ما در خارج از کشور بدون همصدایی و تعلق به نهضت های داخل کشور که در راه آرمان تعقیب، تحقیق و به محاکمه کشانی متهمین و مظنونین به ارتکاب جنایات ضد بشری مردم افغانستان صورت میگیرد، چندان مؤثر نه خواهد بود، بدین اساس مساعی ما در این راه جزء مساعی آن نهضت ها بوده و از اصول عادلانه و وطنخواهانه آنان حمایت، پشتیبانی و پیروی می نماید این قطعنامه در ۷ ماده بر مبنای آرای اکثریت اشتراک کنندگان ترتیب گردیده و به تصویب رسید.

شهر لایدن - هالند

فدراسیون سازمانهای پناهندگان افغان در هالند (FAVON)